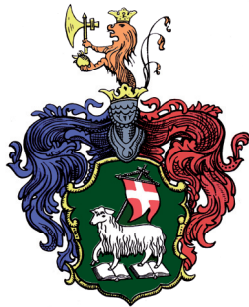

„Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által.” (Pál Rom. 10, 17)

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2023 • IX. Évfolyam • 2. szám • Ára: 2,50 lej

Pünkösöd után *Ap. Csel. 2,37-47*

Mi történt pünkösöd után, az igehirdetés után az apostolok által, szolgálatuk nyomán?

Péter pünkösdi igehirdetésében elmondja a zsidó hallgatóságnak, hogy mindaz, amit láttak és hallottak (hallották a szél zúgását, látták, hogy kicsiny lángnyelvek álltak meg az apostolok, a tanítványok feje fölött, valamint azt, hogy ki-ki azon a nyelven szólalt meg, ahogyan a Szentlélek adta nekik, aztán látták a gyógyulásokat is) azért adta és küldte Isten, hogy higgyenek.

Tudjuk a Szentírásból, hogy a pogányok előtti bizonyágtételre adta Isten a testi gyógyításokat az apostolok által, egyrészt Jézus által, másrészt az Ő követői által, és a zsidók meggyőzésére pedig adta a Szentlélek ajándékát. A Szentlélek általi példál ez a biblikus nyelveken szólás, amiről itt olvasunk az Apostolok Cselekedeteiben. Vagy ahogy látták, hogy Kornéliusz házában az történt, hogy akik nem zsidók, azok is kapták a Szentlelket, és ez győzte meg a zsidókat arról, hogy akkor Isten szeretete határtalan, és nem csak Izráelre vonatkozik az üdvösség ígérete.

Péter elmondja, hogy mindaz, amit láttak és hallottak, nem más mint a jóeli prófécia beteljesedése.

Ezzel viszont új világkorszak kezdődött el. Jézus az Atyánál van, mennybement, Szentlelke által viszont pünkösöd után minden hívőben jelen van. Minden hívőben munkálkodik. Külön-külön mindenkiben, aki hisz. Mondhatjuk így is, hogy Jézus Krisztus mennybemenetele után, a mennybemenetel óta minden hívő keresztyénben külön benne lakik Isten. Addig Jézus egyszerre testileg csak egy helyen lehetett. A Szentlélek kitöltetése óta és után minden hívő keresztyénben benne lakik Isten az Ő Lelke által.

Ez a gazdaváltás a megtéréskor következik be. Addig az ember az ördög tulajdona. Úgy születünk bele ebbe a világba,

hogy nem az Isten tulajdona vagyunk. Amikor Jézus azt mondja, hogy ilyeneké a mennyek országa - ott a gyerekekre mutatva -, az nem azt jelenti, hogy a gyerekek ártatlanok. ...akkor azt mondja, hogy akik olyan lelkiülettel fogadják Isten ajándékait, akaratát, ahogy a gyerek elfogadja azt, hogyha valaki ad neki valamit ajándékba. Olyan természetes nyíltsággal.

Beszél Péter arról is, hogyha az ördögtől elforduló ember Isten tulajdonába, akaratára alá kerül, akkor Isten Szentlelke elkezd benne munkálkodik. Aztán folytatja az igehirdetést azzal, hogy Jézus feltámadt a halálból, adja az Ő Lelkét, és a feltámadt

Jézus jelenik meg minden keresztyén életében. Arról is beszél, hogy Jézus az igazi Megváltó, az Isten Fia...

Amikor ezt hallották... mintha szíven találták volna őket, és ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: Mit tegyünk, mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak?

Mindig ott kezdődik egy ember életében a változás, amikor Isten ígéje szíven találja... Ez mindig csodálatos dolog. Nem kell ettől félni. Nem túl kellemes dolog. Miért? Rá kellett jönniük, hogy amit tettek, megfeszítették Jézust, az nem egyfajta szuper vallásos cselekedet volt, hanem egy szörnyű bűn. Az ártatlant keresztfára feszítették. Az Isten Fiát kivégeztették. Ezt értették meg, hogy mit tettünk Jézussal. Értünk jött. A mi Megváltónk, és mi elárultuk és megfeszítettük. Emiatt szomorodtak meg annyira, mintha szíven találták volna őket.

Aztán felteszik ezt a következő kérdést: Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak? Egy ilyen kérdés mindig Isten Szentlelkének a munkája...

Aki ezt őszintén gondolja, ott Isten mindig megadja a választ, és mindig megadja a vezetést is.

Mit kell tennem ahhoz, hogy többé ne az Isten nélkül éljek? Mit kell tennem ahhoz, hogy ne kárhozzak el? Mit kell tennem ahhoz, hogy betöltssem Isten akaratát?

...keresztelkedjétek meg... Aki megkeresztelkedik, és tudja, hogy miért teszi, az olyan biztos lehet abban, hogy Jézus meghalt érte, mint amilyen bizonyosan lecsordul az a pár csepp víz a fején.

Ugyanez az a természetesen a gyermekek, csecsemők esetében is, csak ők nem tudják, legfeljebb a szülők vagy a keresztszülők.

Isten szövetségébe kerülünk a keresztség által.

Részletek *Varga Róbert* prédikációjából (refpasaret.hu)

Érmelléki Presbiteri Szövetség konferenciájának összefoglalója

„Ne szeressétek a világot, se azokat, a mik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. Mert mindaz, a mi a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérdése nem az Atyától van, hanem a világból. És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; de a ki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.” (1 János 2, 15-17)

Mészáros János

az Érmelléki PSZ elnöke

2022. október 16-án a Hegyközszentmihályi gyülekezet adott helyet a PSZ idei konferenciájának megtartására, melynek témája „Babonák és hiedelmek keresztyén szemmel”. Az együttlét istentisztelettel kezdődött, melyet **Nt. Bara László** esperes tartott, Pál apostol Galatabeliekhez írt leveléből 2-5-ig tartó versei alapján hirdette az Igét.

Egymás terhét hordozzátok és így töltsetek be a Krisztus törvényét. Egymás terhének hordozása olyan feladat, amit el kell hordoznunk. Keresztyén emberként oda kell figyelni egymásra és segítséget nyújtani annak, aki terheket, megpróbáltatást hordoz.

Szeretjük-e a másik embert úgy, mint önmagunkat? Ha igen, akkor nem kérdés számomra, hogy odafordulok ahhoz, akinek erre szüksége van. Sokan gondolják, hogy elég nekem az én terhem, minnek nekem mással törődni. Azért, mert ez életmentő lehet, ha egy kis terhet leveszünk a másik válláról. Nem mindegy az, ha presbiterként, lelkészként oda tudok figyelni a másikra, hisz testvérek vagyunk Jézus Krisztusban. Pál közösségre szólít fel bennünket, nemcsak az akkori keresztyéneknek, hanem szól ez számunkra ma is.

Egymás lelki terheire is oda kell figyelni.

Jézus azt mondja, jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megnyugvást adok néktek. Aztán azt mondja az apostol, hogy mindenki a maga terhét hordozza. Itt arról a teherről van szó, amit minden nap el kell hordoznunk. Az első teher a nagy terhek elhordozásáról szól.

Jó keresztyén emberként oda kell figyelniük egymásra. Ezzel a biztató mondattal fejezte be a lelkipásztor az igehirdetést.

Meghívott vendégként **Tóth András**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület PSZ elnöke köszöntötte az egybegyűlteket. Az előadást **Nt. Simon Szabó István** tartotta mintegy 110 presbiter és lelkipásztor előtt, amit nagy érdeklődéssel vártunk. Az előadó felteszi a kérdést

van e különbség a hiedelmek és babonák között. Igen, van. A hiedelem is babona, de nem minden babona hiedelem. A különbség, hogy bölceletekkel él az ember, amivel meg akarnak menteni egy helyzettől és annak következményétől. A hiedelemmel és babonával a néprajz és a vallástudomány foglalkozik. A néprajz szerint a tudatlan réteg sajátossága, a vallástudomány megpróbálja összekötni a kettőt.

De mindenek felett a mi Bibliánk ott kezdődik, hogy Isten teremtette az embert és vele közösségben él, aztán jön a szakadás, mikor az ember elszakad teremtőjétől és pótlékokkal él. Ha ugrunk egy nagyot, a próféták munkássága által krisztus megváltásával újra közösségbe élünk Istennel!

A babonában hívó ember igyekszik varázslással, titkos szertartással, halottidézőssel, vélt vagy valós csapást elhárítani, a jövőt feltárni, a természet feletti hatalmak jóindulatát elnyerni.

Református keresztyénként mit kezdetünk mi ezzel? Talán rossz a kérdés?! Miért nem beszél a teljességről a Szentírás? Azért, mert nekünk ennyire van szükségünk!

Az, ami rejtett, amit más forrásból kell megszereznünk, az igazából nem segít bennünket semmiben!

A bizalmunk az Istenhez elég erős ahhoz, hogy ezt elfogadjuk.

„Értesd meg velem utasításaid célját, hogy elmélkedjem csodáidon!” (119 Zsoltár 27)

Beszámoló az Érmelléki Református Egyházmegye esperese és az ÉPSZ elnöke által közös szervezésű gondnokok találkozójáról

A találkozó nyitó áhitatát **Bara László**, az Egyházmegye esperese tartott meg, a 2 Timóteus 7-11 versei alapján. Az apostol szól a szeretett tanítványhoz, Timóteushoz, biztatva, hogy nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erőnek, szeretetnek és józanságnak lelkét. Isten által rendelt útjelzők ezek és szükséges meglátni és beépíteni az életünkbe. Milyen jó látni azok szolgálatait, munkáit, akik így

végzik a rájuk bízott feladatot, legyen az lelkész vagy presbiter.

Milyen a mi viselkedésünk világi és családi életünkben, Krisztus tanításai szerint élünk-e?

Merjük-e vállalni Krisztus urunk követését, még ha kigúnyolnak vagy szenvedés ér ezáltal bennünket? - tette fel a kérdéseket a lelkész. Ne szégyelljük az Evangéliumot, erre hívja fel figyelmün-

ket az apostol. Legyünk olyanok, akik nem szégyellik, hogy Krisztus urunk követői. Meghívott vendégek köszöntése következett.

Először is **Bara Lajos**, a KREK főgondnoka a Nehémiás 2,11-13 verseivel köszöntött bennünket. Felteszi a kérdést: készek vagyunk-e Isten országát építeni, feltétel nélkül Órá hagyatkozva.

Folytatás a 3. oldalon

Isten országának építése közös munka. **Oláh József** köszöntése következett Máté 20,28 versével, aki az Érmelléki Református Egyházmegye főgondnoka. Az őszinte szolgálatra hívta fel a figyelmét a jelenlevőknek.

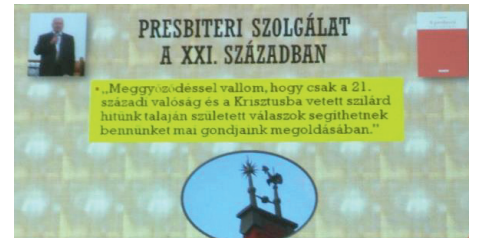
Az előadás következett, amelynek a címe *A 21. század presbitere*. Az előadó **dr. Tóth János**, aki az MRPSZ alelnöke, a Békés vármegyei PSZ elnöke. Köszöntéssel kezd és elmondja, mindig is szeretettel érkezett Érmellékre. Bemutatja utódját Erdei Gábort, aki szintén köszöntötte a találkozót és elmondta, hogy tovább szeretné ápolni az Érmelléki Presbiteri Szövetséggel a testvéri kapcsolatot. Az előadó röviden összefoglalja a presbitérium megalakulását, amely

elég hosszú folyamat volt, éppúgy mint a Reformáció. Aztán elmondja a presbitérium fontosságát a szolgálatban, a gyülekezetben és a lelkipásztor támogatásában. Fel kell ismerje személyes küldetését, felelősségteljesen, önismerettel fogadja el szolgálatát. Isten ígéreteiben bízva imádkozó lélekkel tekint a jövőbe, küldetési felismeréssel, felelős gyülekezeti vezetőként, lelkes reménységgel lehet a jövőbe nézni és tervezni. Ha ezek a tulajdonságok jelen vannak, akkor a presbiter élete világítani, sugározni kezd. Isten szeretetének a fénye tükröződik vissza az életén.

„Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Máté 5,16)

Az előadó felsorol 8 fontos elvet és gondolatot a 21. századi presbiteri szolgálatban:

1. Folyamatos reformáció elvének elfogadása és megvalósítása.
2. Az empátia és a tolerancia elvének érvényesülése.

3. A szellemi áldozatvállalás elve.
  4. A belső elhívás elve.
  5. A konstruktív vezetői együttműködés elve.
  6. Lelki egészségvédelem elve.
  7. A hitre alapozott optimizmus elve.
  8. A visszatükröződés elve.
- Az előadás végén kérdésekre, megbeszélésre került sor.

Az előadásról pozitív visszajelzések érkeztek a gondnokoktól, akik kifejtették, ők hogyan végzik a szolgálatot az egyházközségeikben.

Az együttlélt jó hangulatban folytatódott egy közös szeretetvendégséggel.

Mészáros János

Érmelléki Presbiteri Szövetség elnöke

Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért: mert övék a mennyeknek országa

Illés Jenő

SzRE PSZ elnöke

A Szentírásban Krisztusnak az utolsó boldogmondása rámutat arra, hogy mindazok, akik az Isten szerinti boldogságra vágyanak és aszerint akarnak élni (vagyis igaz ember módjára), azok azt tapasztalják meg, hogy törekvéseiket nem sokan fogják támogatni. Egyenesen támadni fogják őket különböző módon. Krisztus követése nem mindig békés, a hétköznapiak során sokak ellenszenvével kell szembesülni, hiszen sokaknak nem tetszik a keresztyének hite, gondolkodása és élete. Ennek igazsága már bebizonyosodott Krisztus idejében, amikor már Őt és tanítványait is támadták a farizeusok, és megpróbálták az embereket rozindulatúan szembefordítani Megváltónkkal, vagy rágalmazták különféle koholt dolgokkal. A Szentírás bizonyítja a boldogmondás igazságát, mégis azt kell mondanunk, hogy sokan nem hisznek Krisztusnak ebben a dologban.

Manapság is sok keresztyén elismeri, hogy a világ különböző tájain üldözik a keresztyéneket, de ők a saját bőrükön nem érznek semmilyen háborúságot, ők békében élnek a saját országukban. De azért nem mehetünk el csak úgy emellett az ige mellett. Vajon mi áll e mögött a gondolkodás mögött, ami miatt félreértjük és nem tesszük magunkévá ezt a boldogmondást?

Elsősorban egyszerűen leszűkítjük a dolgot fizikai üldöztetésre, börtönre. Úgy gondoljuk, ránk nem vonatkozik ez az ige... De ide tartozik egy szidalmazás, vagy ha hazugságot, gonoszszókat mondanak ellenünk (ez szóbeli üldöztetés). Másodsor pedig azért nem tesszük magunkévá az ígét, mert minket nem üldöznek a hitünkért. Ezen azért el kell gondolkodnunk, mert lehet a megalkuvás az oka vagy nem vállaljuk fel a Krisztus szerinti igazságot, és így nem szállunk szembe a világgal. A világ nem fogadja be a hívőket, hiszen a világnak más célja, akarata és vágya, a hívők pedig nem ebből a világból valók. Az, aki nem tapasztalja ezt a gyűlöletet és ennek legkisebb rezdülését sem, az egyszerre akar tetszeni Istennek és a világnak. Igaz szívből azonban nem képviseli egyiket sem.

Krisztusunknak való odaszánásunk ne szavakból álljon, hanem életünkön mutakozzon meg. Akik istenfélő módon akarnak élni, azok életvitelüket, gondolataikat, cselekedeteiket Isten ígééhez akarják igazítani, azokkal nem sokan fognak egyet érteni, sőt megvetik és támadják őket. Tehát mi a bűnről le kell mondjunk még annak árán is, ha ez eltér a többség életvitelétől. Az Isten iránti engedelmességre való törekvés áll a hívők élete mögött. Ha valaki házasság előtt nem él együtt testileg és egy lakásban leendő hitvesével, azt ma már maradinak mondják. Arról nem is beszélve, hogy az Istennek tetsző házasság csak egy férfi és egy nő között jöhet létre. Ha valaki a munkahelyén becsületesen,

szorgalmasan dolgozik, arra furcsán néznek. Ma már a cél minél kevesebb munkával minél több pénzt keresni, vagy aki nyugdíjas létére még dolgozik, lehetőségei szerint fáradtságot nem kímélve segít gyerekeinek, azt gyakran kinézik. És még sorolhatnánk más példákat, amelyekben az a közös, hogy ha valaki másként akar élni mint a többség, azt lenézik, megvetik vagy kibeszélik a háta mögött.

Az üldöztetés tehát különböző mértékű és fajtájú lehet, mert a sötétség nem akarja befogadni Isten világosságát. Az igazság kifejezés ebben a boldogmondásban az evangélium tiszta tanítását és tartalmát jelenti, amit Jézus Krisztus jelent ki számunkra a legtisztábban. Sajnos, ezen a téren is sok harcot kell vívunk még napjainkban is. A sátán különböző módon támadja a Szentírás igazságát sajnos még az egyházon belül is. Ha valaki azért kiáll az evangélium igazsága mellett, az készüljön fel arra, hogy háborúságot fog szenvedni, mert üldözni fogják hitvallása és nézetei miatt. Az igazság kifejezés ebben a boldogmondásban magát Krisztust jelenti, mert Ő maga mondja, hogy aki háborúságot szenved az Emberfiáért, az boldog. Ezt a boldogságot fejezi ki Krisztus az igevers második felében: „boldogok, mert övék a mennyeknek országa”. A mennyeknek országa nem csak az örök életet jelenti, hanem azt is, hogy Krisztus által minden a miénk, és minden áldásban, bűnbocsánatban, kegyelemben részünk van Őmiatta.

Szatmárnémeti, 2023. április 10.

Teremtés vagy evolúció

Első alkalommal szerveztek regionális presbiteri konferenciát a nagykárolyi egyházmegyében. A Nagykároly környéki református gyülekezetek presbiterei 2023. április 29-én gyűltek össze az esperesi hivatalban. Az egyházmegye többi gyülekezetének vezetői ősszel fognak találkozni Ákoson.

A konferencia **Tolnay István** esperes igehirdetésével vette kezdetét, aki az 1Tim 1,1-9 igeszakasz alapján szólt az egybegyűltekhez. Figyelmeztetett: ha mindenféle fajtalan ideológiát, szennyet beengedünk a közösségeinkbe, akkor a bűn megfertőzi életünket. Ha elnémitjük a lelkiismeretünket, félrevetjük az isteni rendet, a Szentírásból megismert törvényeket, akkor szinte észrevehetetlenül romlik meg a jó erkölcs. Az élet ezáltal pedig káosszá fog változni. Az Úr Isten azért rendelte az egyházat, hogy őrizze a tiszta forrást. Őrizni kell a tiszta tanítást a mai és a mindenkori gyülekezeteknek egyaránt. Figyelmeztetni kell a társadalmat, ha az téves, erkölcstelen úton jár. Nem szabad szótlan maradni. Pál apostol figyelmezteti Timóteust, hogy vigyázzon, legyen résen, nehogy a hamis tanítás gyökeret verjen az egészséges tanítással szemben. „Timóteusnak és vele együtt minden mai presbiternek olyanná kell válnia, mint amilyen a forrás őrzője, aki a maga csendes munkájával nagyon fontos dolgot végez” – hangsúlyozta az esperes.

A résztvevőket köszöntötte és a konferencia programját felvázolta **Almási Csaba**, a Nagykárolyi Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnöke. Örömet fejezte ki, hogy együtt lehettek ezen a találkozón a presbiterek. Elmondta, hogy egy-egy ilyen program alkalmával, nem azok miatt kell keseregni, akik nem jöttek el, hanem együtt kell örülni azokkal, akik fontosnak tartják, hogy jelen legyenek. Jézus szavait idézte a Máté evangéliumból: „Mert ahol ketten vagy hárman

összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.”

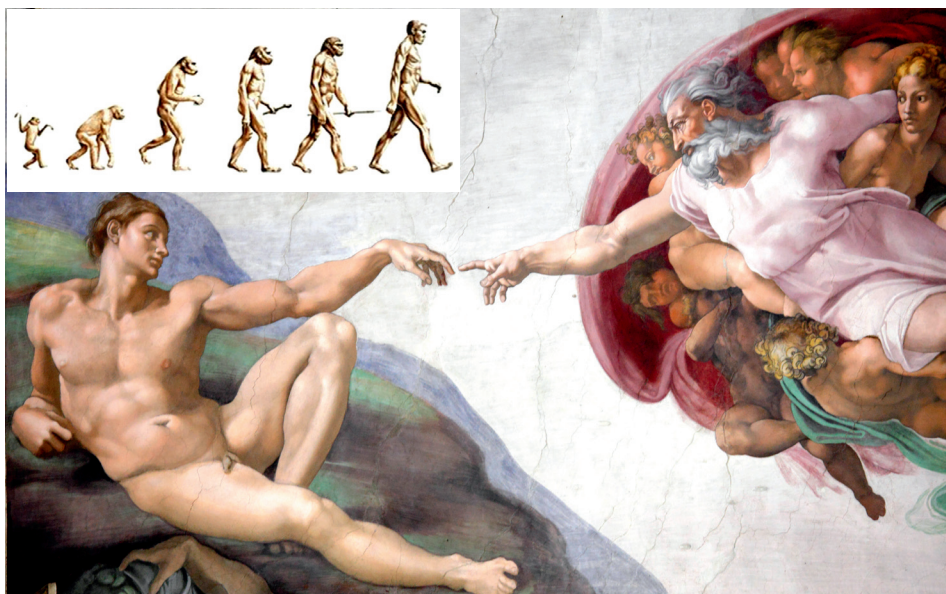
A találkozót megtisztelte jelenlétével **Tóth András**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke is. Örömet fejezte ki, hogy részt vehet a Nagykárolyi Református Egyházmegye regionális konferenciáján, amire itt első alkalommal került sor.

Megemlítette, hogy az egyházkerületben csupán egy egyházmegye van, ahol eddig még nem indult be a regionális konferenciák szervezése. „Hiszem, hogy ennek a konferenciának a témaválasztása és az előadó közreműködése hozzájárul ahhoz, hogy a résztvevők megajándékozottak legyenek református identitásunk erősödésében” – mondta a Presbiteri Szövetség elnöke.

A konferencia fókuszában a *Teremtés vagy evolúció?* kérdése állt, melyről **Uri Imre** érendrédi lelkész tartott különösen érdekes és alapos előadást. A hozzászólások során volt, aki megjegyezte, hogy a teremtés és a feltámadás az, aminek az igazságáról egyre nehezebb meggyőzni a mai embert. Felvetődött továbbá az a kérdés, hogy az evolúció elméletének megjelenése előtt létezett-e más magyarázat az élet eredetére a teremtés történetén kívül.

A különböző településekről érkezett presbitereknek és lelkészeknek ez a találkozó kiváló alkalom volt arra is, hogy néhány szót válthassanak rég nem látott ismerőseikkel. A családias hangulatú konferencia közös ebéddel ért véget.

Almási Csaba, PSZ elnök

„Mert mi Isten szolgálatában állunk, ti pedig Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok.” (1 Kor .3,9)

Nagyváradon tartotta 2023. június 2-án a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége ez évi presbiteri képzését. Nyitó áhitatot Nt.Ghitea-Szabó József Levente, egyházkerületi missziói előadótanácsos, Pelbárthida lelkipásztora tartotta, Márk 8,1-9 versei alapján.

Lakatos Nella,
kerületi jegyző

A lelkipásztor Jézus azon csodatételéről beszélt, amikor hét kenyérral és kevés hallal sikerült megetetni, jólakatni négyezer embert úgy, hogy még maradt is hét kosárral az eledelből. Kiemelte, hogy nekünk presbitereknek az igehirdetéseken való részvétel mellett fontos feladatunk a szeretetszolgálat, a diakóniai munka, meglátni azt, amire a gyülekezetnek szüksége van. Mindig engedelmeskedjünk Jézusnak, kövessük az Ő tanításait, mert Ő az élet kenyere, segítsük és működjünk együtt embertársainkkal.

Tóth András, szövetségünk kerületi elnöke Pál az efezusiakhoz írott levelének 2.fejezetének 8.versével köszöntötte az egybegyűlteket (57 presbiter), majd Dr. Papp György, a Kolozsvári Protestáns Teológia adjunktusa tartott előadást A presbiteri önazonosság címmel.

Előadásának alapanyagát Dr. Gaál Botond Presbiterek kiskátéja valamint a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Kánonja képezte.

„Isten mindig szolgálkat használt fel az egyház egybegyűjtésére vagy megszerzésére, annak kormányzására és megőrzésére, és ma is ezt teszi, és ezt fogja tenni, valameddig egyház lesz a földön. Tehát a szolgálk eredete,rendeltetése és szolgálata igen régi, és Istentől van, nem pedig új és emberi rendelkezés... Ezért az egyházi szolgálkakra nem úgy kell tekinteni, mint akik csak úgy, maguktól volnának szolgálk, hanem úgy, mint akik Isten szolgálái, tudniillik akik által Isten az emberek üdvösségét munkálja”- olvashatjuk a Második Helvét Hitvallásban. (XVIII.fejezet), ami azt igazolja, hogy a világ kezdetétől fogva léteztek egyházi szolgálk. Ezek egy része a fizetett tisztviselők (lelkipásztorok), másik része azok a tisztviselők, akik nem kapnak javadalmat szolgálatukért (presbiterek). Az előadó beszélt a presbiter név eredetéről, a presbiteri tisztség kialakulásáról, az ősegyház tisztségviselőiről.

Külön kiemelte a reformátorok közül Kálvint, aki az Institutióban ezeket írja „megvolt tehát kezdetől fogva minden egyháznak a maga tanácsa, mely kegyes,

tekintélyes és szent férfiakból állott.- ezek voltak a presbiterek. Abban az időben a presbiter lehetett felügyelő, lelkigondozó, igehirdető egyszerre. A reformátorok nem a tisztségek rangsorára tették a hangsúlyt, hanem az elhívásból eredő tiszta szolgálatra, ezért a presbiter és a püspök tekintélye egyenlő volt. A presbiterek nem lelkészi képzettségűek, a református egyházban az Ige szolgálja a pap. A presbiter és a lelkipásztor között rangbeli különbség van, de egyenrangú félként kell kezelni egymást, mindenkinek megvan a maga feladata az egyházban.

A református egyház presbiter-zsinati rendszerű egyház, ennek értelmében a presbitereket a gyülekezetek választják meg, a presbitériumok döntenek el, hogy az egyházi szervezetüket az egyházmegyei, egyházkerületi és zsinati rendszer szerint építik föl.

A presbiteri tisztségre vonatkozó feladatokat a Szentírásban Pál apostol fogalmazta meg: „Viseljétek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrzőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.” (Ap. Csel. 20,28) Kálvin szerint presbiternek „...csak olyanok választassanak meg, akik a tudományukban józanok, tiszta életűek és semmiféle olyan hibájuk nincs, ami őket tekintélyüktől megfoszthatná”, tehát példaképe a nyájnak és annak „legeltetésére” a lelkipásztor legfőbb segítője a gyülekezetekben.

A presbiterek választása a Királyhágómelléki Református Egyházkerület választási szabályzata alapján történik, az Ágendás könyv szerint esküt tesznek a gyülekezet színe előtt, feladatukat a Kánonban előírt jogszabályok szerint végzik. Az előadó kitért a főgondnokokra, gondnokokra vonatkozó egyházi törvényekről, (akiket a presbiterek közül

választ meg a presbitérium) és azok kötelességeiről. Ugyanakkor kiemelte a presbiterek kötelességeit, akik olyan személyek kell legyenek, akik rendszeresen részt vesznek az istentiszteleteken, rendszeresen élnek az úrvacsorával, közreműködnek az egyház munkáiban, tiszteletben tartják az egyház rendszabályait és jogszabályait, tisztas családi életet élnek. A Kánon szerint a presbiter elveszíti tisztségét, ha három egymás után következő presbiteri gyűlésen nem jelenik meg és elmaradását nem igazolja, aki vonakodik a számára kiosztott munkát teljesíteni, aki elhanyagolja az istentiszteletek látogatását, aki nem él rendszeresen úrvacsorával.

Külön foglalkozott az előadó a presbitériummal, ami az egyházközség szervezeti, lelki és erkölcsi életét kormányzó és felügyelő testület, ismertette azokat a jogszabályokat, amelyeket a Kánon előír a presbitériumok számára, beszélt a presbitériumok feladatairól.

Presbiternek lenni kiváltság, de ne feledjük, hogy kötelezettséggel jár, személyes felelősséggel tartoznak az egyházközségükért és annak minden tagjáért.

Szolgálatunkban kövessük a Jézus Krisztust, mert: „Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint: azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre, örökkön-örökké. Ámen. (Ef.3,21-21)

A jelenlevők kérdéseket intéztek az előadóhoz, egymás egyházközségének presbitériumában alkalmazott szabályokat, szokásokat osztották meg a résztvevőkkel. Ismereteinket felrészítve, tudásunkat gyarapítva adtunk hálát az Úrnak az együttlétért, amiért csak Őt illeti a köszönet.

Isten missziójának nagy története – beszámoló az MRPSZ tavaszi missziói konferenciájáról

Megtartotta 2023. évi Tavaszi Missziói Konferenciáját a Magyarországi Református Presbiteri Szövetség. A helyszín a tavalyi esztendőhöz hasonlóan ismét a berekfürdői Megbékélés Háza Üdülő- és Konferenciaközpont volt. Istenünk kegyelméből közel kilencven határon innen és túlról érkező testvér lehetett egy közösségben az Ige körül, töltődhetett és inspirálódhatott a hétvége gazdag programja által.

Mint ahogy a rendezvény címéből is könnyen lehet rá következtetni, a hétvége központi témája a misszió volt. A misszió, amely minden keresztyén ember számára izgalmas és roppant fontos küldetés.

Nem véletlenül mondja Jézus Krisztus tanítványainak: *Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig* (Mt 28,19-20). Ez a missziói parancs! S hogy az ezzel való foglalkozást az MRPSZ mennyire komolyan veszi, jól mutatja, hogy a következő esztendő tavaszi berekfürdői konferenciáin is ezt a témát fogják tovább bontogatni.

A hétvége főelőadója **Dani Eszter** solymári lelkipásztor volt, aki az egész közösséget megragadó módon tanított a misszióról, Isten missziójának nagy történetéről. Előadásaiban olyan fontos és elgondolkodtató kérdésekkel szóltította és ragadta meg a hallgatóságot, mint például:

☞ *Hol a helyünk Isten nagy történetében? (személyesen nekem, valamint a gyülekezetemnek)*

☞ *Mi az egyház, a gyülekezet elhívása?*

☞ *Hogyan tudjuk Isten végtelen szeretetét beleélni a társadalomba?*

☞ *Mit jelent, ha a missziót nem feladatnak, hanem identitásnak látjuk?*

☞ *Hogyan lehet Isten Országáé és kultúránk útkeresztelkedésének feszültségébe beleállni és Isten gyermekeként alternatív közösséget formálni, és így élni?*

Emellett a Biblia, mint egyetlen nagy történet bemutatásán, a teremtéstől az új égig és új földig, a király visszatérésig nyúló íven keresztül további mélyre ható üzeneteket és gondolatokat helyezett a jelen lévők szívére. A hallgatóságban megfogalmazódott sok-sok gondolat megosztására, az eszme- és tapasztalatcserére, a közös reflektálásra az előadásokat követő, testvéri hangulatú kiscsoportos beszélgetésekben nyílt lehetőség.

Az előadások és csoportbeszélgetések mellett, a hétvége napjainak szép keretét adtak reggelente a napi ige körüli összejövélések és a kiscsoportos ima-

közösségek. Esténként pedig dicsőítések, bizonyágtételek és áhítatok.

Csodás volt megtapasztalni, hogy az egész konferenciát áthatotta az a vonzó, őszinte, szeretetteljes hangulat és testvéri közösség, amelyben a résztvevő testvérek bátran tudták megosztani egymással örömeiket és kihívásaikat. Akár egyéni vagy gyülekezeti tapasztalatokról, akár a misszió vagy a presbiterválasztás témáiról volt szó.

A konferencia méltó eseménye volt a misszió és szolgálat témájához kapcsolódóan az MRPSZ által alapított Kanizsai Pálfi János-díj ünnepi átadója. A díjjal évről-évre a kiemelkedő szolgálatú presbitereket jutalmazták. Az idei díjazott **Tóth András**, a Királyhágómelléki Presbiteri Szövetség elnöke volt. A gazdag hétvége lélekelvonó úrvacsorás istentisztelettel zárult.

Laudáció

Tóth András 1951. január 19-én született Sarmaságon, ahol szüleitől református nevelést kapott, így nem volt kérdés, hogy minden vasárnap Istentiszteleten vett részt.

A református neveléséből adódóan 1993-ban az egyházközség közgyűlése megválasztja presbiternek, amely tisztséget a mai napig hűséggel és szeretettel képviseli.

1993-tól 2005-ig a presbitérium megbízta az egyházközség főgondnoki tisztségével, ez idő alatt három szintes parókiát és ravatalozót épített a gyülekezeti tagok anyagi támogatásával.

2004. június 4-én a Szilágysomlyó Református Egyházmegye közgyűlése megválasztotta a presbiteri szövetség elnökének. A szövetség megalakulását követően 12 évig, illetve két ciklusban, megtett mindent annak érdekében, hogy a presbiterek tanulják meg, milyen nagy felelősséggel jár a rájuk bízott kis gyüle-

kezet, elsősorban a saját körzetének lelki gondozása. Ezért szervezi meg a presbiteri képzéseket, konferenciákat, családi csendesnapokat. Ily módon megújult presbiterek lesznek, és így általuk megújul az egyház is.

Két ciklusban egyházkerületi fegyelmi bizottsági tagnak választják meg.

Jelenleg egyházkerületi választási bizottsági tag, és erre a tisztségre további megbízatást kapott. Az egyházkerületünk

presbiteri szövetségének 12 évig volt missziói elnöke és a szövetség alapító tagja.

Immár két ciklusban volt az egyházkerület közgyűlési tagja.

2016-tól napjainkig az egyházkerületi presbiteri szövetség elnöki tisztségét tölti be. Az egyházkerületi szövetségben is úgy, mint az egyházmegyei szövetségben szervezte és szervezi a presbiterképzéseket, konferenciákat és presbiteri családok csendesnapját. Az Erdélyi és a Királyhágómelléki két Egyházkerület közös Zsinatának megválasztott tagja.

Hiszem és tudom, hogy ezt a tevékenységet, amit végez, nem tekinti saját érdemének, mivel ha Isten Szent Lelke nem irányítja, akkor nem valósulna meg, amit ember tervez.

A kegyelemnek szent Istene adja meg mindannyiunk számára azokat a bölcs döntéseket, amelyek csak az egyházak javát szolgálják, és mindenért Istené legyen a dicsőség.

*Felolvasta dr. Tóth János,
a Magyar Református Presbiteri Szövetség alelnöke*

„Ha tehát száddal vallod, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta a halálból, üdvözülsz”.(Rom.10,9)

Június hónapban tartottuk regionális presbiteri képzésünket Nagybánya egyházmegye mindhárom régiójában – június 3-án Szamos mentén, június 10-én Avas vidékén, június 17-én Nagybánya körzetében. Mindhárom régióban a presbiterok, lelkipásztorok szép számmal képviseltették magukat.

A nyitó áhitatot a Szamos régióban **Nt. Nagy András**, Monó egyházközség lelkipásztora tartotta, a Jelenések könyvéből a szmirnai gyülekezethez írott levél alapján hirdette Isten ígését(Jel.2,8-11), bátorítva a presbitereket, hogy győzzék le a jelen, a jövő szenvedéseitől való félelmüket. Fontos az Istenben vetett hitünk és hűségünk, mert az, aki nem tud hinni, nem tud hűséges lenni, hiszen hit kell a hűséghez és hűség kell a hithez. „Légy hű mindhalálig!”, mert akkor Isten fejünkre teszi az élet koszorúját - mondotta a lelkipásztor. Az Avas régióban **Nt. Fazakas Judit** Hosszúmező lelkipásztorasszonya 2 Krón. 21, 1-7 verseit olvasta és magyarázta a Jórám trónra lépésének történetét, elmondván, hogy szolgálatunkban vigyázzunk arra, hogy egyházközségeink „királyaiként” mindig az egyházunkat és az Urat szolgáló utat válasszuk. Nagybánya körzete Domokoson tartotta a képzést, ahol Isten ígését Magyarberkesz frissen felszentelt lelkipásztor, **Nt. Lakatos Nándor** hirdette Pál apostol 1 Kor. 15. fejezet 19-23 versei alapján. Az igehírdető elmondja, hogy a feltámadás, az örök élet gondolata nem volt egyértelmű dolog, emberi természetünk szerint Ádámmal tartozunk, de a megváltás révén Krisztushoz, Ádám a bűn és a halál szerzője, Krisztus pedig a szabadulás és az élet ajándékozója. A feltámadás örömeztet, vigyük és hirdessük, hogy az életnek van folytatása majd az örökkévalóságban.

Lakatos Nella, az egyházmegye presbiteri szövetségének elnökösszonya köszöntő szavaiban beszélt a hit fontosságáról, a feltámadásban való hit kételyeiről, hangsúlyozva, hogy mi, presbiterok felelősek vagyunk gyülekezeteinkért, nem szabad közömbösnek lenni az iránt, hogy ők mit hisznek s milyen kapcsolatuk van Istennel, és kéri, hogy kövessük Kálvin tanácsát, amit a hitben való növekedésről mondott: „Amikor a hitnek első cseppje behullott a szívünkbe, már kezdjük Isten kedves és kegyelmes arcát látni, először távolról és homályosan, de ahogy növekszünk a hitben, ahogy előrehaladunk abban, egyre világosabb és ragyogóbb lesz Isten arca számunkra.”

A felvezető után került sor *Hiszek az élő, feltámadt Úr Jézus Krisztusban!* című előadásra, amit Domokos egyházközség lelkipásztor, **Nt. Lovász István** tartott. Előadását a Heidelbergi Káté 21 kérdésé-

vel indította, ami az igaz hitben biztos ismeretet és szívbéli bizalmat jelent. Timothy Keller szavait idézi, aki szerint „A hit kétely nélkül olyan, mint az emeri test antitestek nélkül...” Igaz-e amit hiszek - kérdezi az előadó, hiszen Jézus feltámadt a halálból, amit el kell fogadni és minden tanítását, ha pedig nem támadt fel, miért törődünk szavaival. Az előadásban kiemelte azokat a Biblián kívüli forrásokat, feljegyzéseket amelyek az élő Jézus Krisztusról szólnak - pogány szerzők írásait, történetíró feljegyzéseit, zsidó forrásokat.

Foglalkozott az evangéliumokban és Pál apostol leveleiben megjelölt írásokkal, külön kiemelve Pál apostol 1 Kor. 15-ben írott levelét, amely olyan hitvallás, ami igazolja Jézus történetiségét és feltámadását is: „Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam, hogy tudniillik Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint. Eltemették, és –ugyancsak az Írások szerint –feltámadt a harmadik napon, és megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek. Azután megjelent több mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül legtöbben még mindig élnek, néhányan azonban elhunytak. Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak.” Az előadó kitért azokra a tényekre, amelyek igazolják Jézus feltámadását. Ezek: az üres sír létezése, Jézus megjelenései az emberek, a tanítványok előtt, amelyek valóságos történések voltak. Ugyanakkor beszélt azokról a következményekről, amelyek Krisztus feltámadása után történtek: a tanítványok megváltozása, az áldozatok megszűnése,

a szombat nap nyugalomnap jellegének elvesztése, a zsidókeresztények Szentháromság vallói lesznek, az egyház erőteljesen kibontakozik és terjed, Saulus, Jakab megváltozott élete, Jézus megjelenéseiről szóló bizonyágtételek.

A kezdeti idők óta sokan megvallották, hogy életüket semmi sem változtatta meg olyan radikálisan, mint Jézus Krisztus.

A hit nemcsak biztos ismeret, hanem szívbéli bizalom - hangsúlyozza az előadó. A hit személyes, legerősebb a szubjektív bizonyíték: tudom, hiszem, értem, érzem hogy élő Krisztusom van - fejezi be előadását a lelkipásztor.

„*Boldogok, akik nem látnak és hisznek*”-mondja a feltámadt Jézus Tamásnak (J. 20,29) Minden régiós képzésen egyházmegyénk főgondnoka is jelen volt, a Zsid.10,38 versével köszöntötte a megjelenteket, beszélt a hit erejéről, ami kitartást ad, reményt nyújt a reménytelenségben és az élet stílusát képezi.

A beszélgetések során szó esett azokról az eszközökről, amelyeket mi, mint presbiterok, tehetünk gyülekezeteinkben a tagok hitben való növekedésért: igelovásása, templomba való járás, igehirdetéseken való részvétel, élni az úrvacsora sákrámentumával, tagokkal való beszélgetések.

A találkozó az elnökösszony felvasta Fejes Ádám *Feltámadott* című versét. Lélekben feltöltődve, a kételyek eloszlatásának reményében köszönetet mondunk az előadónak, a megjelenteknek és Isten gazdag áldását kérjük életükre, szolgálatukra.

Lakatos Nella, megyei elnök

Beszámoló a Szilágysomlyói Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének Regionális Konferenciájáról

Isten kegyelméből 2023-ban is sor került/kerül egyházmegyénkben a Presbiteri Szövetség Regionális konferenciájára június 4 és július 2 között.

A Berettyó-menti gyülekezetek számára június 4-én tartottuk Szilágyborzason. Sarmaság-mente gyülekezeteinek presbiteri június 18-án találkozhattak Szilágykövesd református templomában. Míg a Kraszna-menti gyülekezetek lelkipásztorai és presbiteri Krasznára kaptak meghívást július 2-ára.

A találkozó rövid igei köszöntésekkel kezdődött a helyi lelkipásztorok részéről, majd a Presbiteri Szövetség elnöke, **Kocsis-Feri Sándor** köszöntötte az egybegyűlteket és ismertette a programot.

Meghívott előadónk **Nt. Nagy Tibor-István**, szilágybagosi református lelkipásztor volt, aki az előző év konferenciájának témája (A presbiteri kiválasztottság felelőssége) során egyik felmerülő kérdésre („Hogyan beszéljünk a hitről másoknak?”) reflektálva tartott előadást **Igazságot szeretettel** címmel.

A továbbiakban erről az előadásról készíték rövid összefoglalót.

„Legyetek készen mindenkor számot adni mindenkinek, aki számon kéri tőletek a benne-tek élő reménységét.” (1Péter 3,15b) A parancs mindannyiunk számára szól, akik hiszünk Benne és az Ő tanítványai vagyunk. Ez a küldetésünk. Ezt a feladatot kaptuk az értünk magát feláldozó, kereszthalált vállaló Krisztustól.

Hogyan beszéljünk a hitről másoknak?

Az első és legfontosabb válasz az az örömhír, amely a János 3,16-ban fogalmazódik meg: „Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy akik hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Aki hisz, az a helyére kerül, megtalálja célját az életben. Krisztus szeretetét megismerve **szenvedéllyel** kell beszéljünk Róla.

Ezzel a tudománnyal az apologetika foglalkozik. Az *apologetika* védőbeszédet jelent. Kérdésekre válaszolni, amelyben az ember tudatosítja azt, hogy miben hisz és miért.

Mindannyian keresünk valamilyen fogódzót az életben. Néha a múltban keresgélünk, ami a kapaszkodónk lehet, más-kor egy személyben látjuk ezt a fogódzót. Számunkra, keresztyén emberek számára viszont olyan kapaszkodónk van, amellyel

el tudunk indulni az életben, és ez nem más, mint a **hit**.

Néhány szempont a hitről való beszélgetésben:

☞ **Nem kell lerohanni senkit**, inkább társá kell lenni! Ott lenni, ha alkalmas az idő beszélni Isten szeretetéről, Krisztus áldozatáról és arról, hogy mit jelent ez a mi számunkra.

☞ **Nem kell meggyőznünk senkit!** Hisszük azt, hogy Isten fog mutatni számunkra embereket, akiknek alkalmas időben elmondhatjuk, amit Isten ránk bízott.

☞ **Nem szabad fenyegetni, sem ítélni!**

☞ **Tudjam azt, hogy miben hiszek, és fontos megélni is azt, amiben hiszek!**

☞ **Ismerjem meg a másik ember gondolkodását**, hogy ő milyen támpontok szerint éli meg az ő életét! Ismerjem meg a világnézetét!

De mi a világnézet?

Egy szemüveg, amin keresztül látom a világot, és amin keresztül az életet értelmezem.

A világnézet olyan kérdésekre ad választ, mint például létezik-e Isten? Mi az igaz? Az ember alapvetően jó vagy rossz? Honnan származnak a törvények? Honnan származik a világ? Lehet-e élet a Földön kívül? Kicsoda az ember? Mi vár ránk ez élet után?

A keresztyén ember Isten kijelentésében talál választ. Isten kijelentése két féle lehet: **általános kijelentés** (Isten kijelenti magát a természetben, a körülményeken és a lelkiismereten keresztül) és **speciális kijelentés** (Isten az Ő Igéjén, a Biblián keresztül jelenti ki magát).

Mi a baj a világgal?

a) Egyes nézetek szerint nincs semmi baj. (Ez tagadás, menekülés.)

b) Az evolucionista elmélet szerint még fejlődési folyamatban vagyunk. Tehát ezután csak jobb lesz.

c) Egy harmadik szempont szerint a tudatlanság, a helyes információk hiánya minden baj okozója.

d) Olyan szemlélet is létezik, miszerint a baj a szegénységben gyökerezik.

A keresztyénség válasza erre a kérdésre az, hogy a bajok forrása a bűn. Az ember Istentől való elszakadása, az Istennel való kapcsolat hiánya. A bűn mögött a Sátán áll.

Mi a megoldás mindarra, ami rossz a világban van?

Erre a kérdésre is különböző nézetek, különböző válaszok léteznek. Viszont mi keresztyének a választ Isten átformaló szeretetében, Jézus Krisztus megváltó munkája által nyújtott kegyelem és igazság lehet a megoldás. Ebben a darabjaira hulló világban nagy feladata van a gyülekezeteknek, a presbitériumoknak.

Beszélgessék a környezetemmel, családtagokkal, gyermekeimmel, ismerősökkel, szomszédokkal, munkatársammal, a szenvedőkkel. Ne dorgáljam meg a másféle meglátásai, véleménye miatt, hanem keressem meg azt, amiért megdicsérhetem. Tudnia kell, hogy mi sem vagyunk csúcshívők, nem vagyunk imabajnokok, de van kapaszkodónk, van Megváltónk.

Az előadás után kiscsoportos beszélgetések következtek, amelyeket a presbitereket elkísítő lelkipásztorok vezettek. A beszélgetések a következő kérdések alapján történtek:

1. Mi jelenti a legnagyobb kihívást, ha másoknak hitről, tanítványságról kell beszélni?

2. Mi jelentheti a legnagyobb segítséget?

3. Nekem mi segített abban, hogy Isten szemüvegén keresztül lássam a világot?

4. Akik engem segítettek a hit útján, hogyan tették azt?

Zárszó után szeretetvendégség következett, amelyeket ezúton is köszönök a vendéglátó gyülekezetek lelkipásztorai és a lelkes gyülekezeti tagok számára!

Hiszem, hogy ezek a találkozások hitben és küldetés tudatunkban való megerősödést jelentett mindannyiunk számára!

Legyen mindenért Istené a dicsőség!

Kocsis-Feri Sándor,
a Szilágysomlyói Egyházmegye PSz elnöke

Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége

Megjelenik negyedévenként

Szerkesztő bizottság: Veres Erzsébet sajtóreferens

Tóth András KRE PSZ - elnök

Lakatos Nella

(Elérhetőség/e-mail: veres_zsike@yahoo.com)

Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

